

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven.

Fremsat den 4. september 1972 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 296 af 29. maj 1972, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 C, stk. 2, ændres „3.000 kr.“ til: „3.500 kr.“.

2. I § 9 C, stk. 3, ændres „600 kr.“ til: „700 kr.“.

§ 2.

Loven har virkning fra og med indkomståret 1973.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget, der er et led i regeringens planer om en omlægning af beskattningen, jfr. det samtidig hermed fremsatte forslag om udskrivningsprocenten for 1973 m. fl. forslag, går ud på at ændre *fradraget for befordring mellem hjem og arbejdsplads*, således at de skatteydere, der har særligt store udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, får forøget deres fradrag, mens adgangen til at fradrage mindre udgifter af denne art dog samtidig begrænses.

Reglerne om fradragsret for udgifter, der er nødvendige for, at den skattepligtige eller personer, med hvem han er sambeskattet, kan blive befordret mellem den sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, findes i ligningslovens § 9 C.

Efter § 9 C, stk. 3, kan man kun fradrage den del af de samlede udgifter i et indkomstår, som overstiger 600 kr., og efter reglerne i stk. 2 kan der ved opgørelsen af de samlede udgifter for et indkomstår højst medregnes et udgiftsbeløb på 3.000 kr. for hver person.

600 kr. grænsen har været gældende siden skatteåret 1968-69. Forud herfor var den på 400 kr. 3.000 kr. grænsen har været gældende siden kildeskattens

start, den 1. januar 1970. Forud herfor var grænsen på 2.000 kr.

Under hensyn til forslagene om forhøjelse af benzinafgiften og vægtafgiften stilles der forslag om, at 3.000 kr.-grænsen forhøjes med 500 kr. til 3.500 kr., og således at 600 kr.-grænsen samtidig forhøjes med 100 kr. til 700 kr.

De nye og højere satser for beregning af befordringsfradraget skal efter forslaget gælde fra og med indkomståret 1973. Arbejdet med forskudsregistreringen er imidlertid på nuværende tidspunkt så langt fremme, at det ikke vil være muligt at tage hensyn til de højere satser ved udskrivningen af skattekortene for indkomståret 1973, men ved slutligningen for 1973 vil de højere satser blive lagt til grund.

Lov nr. 452 af 8. december 1967 om ændring af ligningsloven, hvorved 600 kr. grænsen blev fastsat, er således omtalt i folketingstidende 1967-68:

	Spalte
Lovforslaget, tillæg A	1195
Fremsættelsen	461

	Spalte
1. behandling.....	638
Betænkning, tillæg B.....	45
2. behandling.....	2006
Tillægsbetænkning, tillæg B.....	75
3. behandling.....	2177
Forslaget som vedtaget, tillæg C.....	73

Lov nr. 130 af 29. marts 1969, hvorved 3.000 kr. grænsen blev fastsat, er således omtalt i folketings-tidende 1968-69:

	Spalte
Lovforslaget, tillæg A.....	1721
Fremsættelsen.....	1676
1. behandling.....	1877
Betænkning, tillæg B.....	659
2. behandling.....	5247
3. behandling.....	5439
Forslaget som vedtaget, tillæg C.....	553

En gennemførelse af lovforslaget vil kun medføre et beskedent provenutab.

**Lovforslaget sammenholdt med den gældende lov, jfr. lovbekendtgørelse
nr. 296 af 29. maj 1972.**

Gældende lov.

§ 9 C. Udgifter, der er nødvendige for, at den skattepligtige eller personer, der sambeskattes med ham, kan blive befordret mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 2-4, selv om befordringen ikke sker daglig.

Stk. 2. Ved opgørelsen af de samlede udgifter for et indkomstår kan højst medregnes et udgiftsbeløb på 3.000 kr. for hver person. Udgiften ved brug af eget befordringsmiddel opgøres efter kilometertakster, der fastsættes af finansministeren. Hvor offentlig befordring kan anvendes, kan udgiftsbeløb, som overstiger, hvad det ville koste at bruge billigste offentlige befordring, ikke medregnes.

Stk. 3. Kun den del af det for hver person opgjorte udgiftsbeløb, der overstiger 600 kr., kan fradrages.

Stk. 4. Fradrag kan kun foretages, hvis det fradragsbeløb, der opgøres efter stk. 2-3, er 100 kr. eller derover.

Lovforslaget.

§ 9 C. Udgifter, der er nødvendige for, at den skattepligtige eller personer, der sambeskattes med ham, kan blive befordret mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 2-4, selv om befordringen ikke sker daglig.

Stk. 2. Ved opgørelsen af de samlede udgifter for et indkomstår kan højst medregnes et udgiftsbeløb på 3.500 kr. for hver person. Udgiften ved brug af eget befordringsmiddel opgøres efter kilometertakster, der fastsættes af finansministeren. Hvor offentlig befordring kan anvendes, kan udgiftsbeløb, som overstiger, hvad det ville koste at bruge billigste offentlige befordring, ikke medregnes.

Stk. 3. Kun den del af det for hver person opgjorte udgiftsbeløb, der overstiger 700 kr., kan fradrages.

Stk. 4. Fradrag kan kun foretages, hvis det fradragsbeløb, der opgøres efter stk. 2-3, er 100 kr. eller derover.